

מסורת הש"ס

כסוי הדם פרק ששי הולין

פמ.

עין משפט
גזיר מצוה

אם מחוט ועד שרוך. שלא רצה ליהנות מן הגזול: שרוך. רלוועה: חוט של כנף. ללית: רלוועה של פטילין. לקשור: כשלמלא רלוועה של פטילין. איכה הגאה דמתיב: ורלוועה ממך: אלו פטילין שבראש. אוח הן לכל כי שם ה' נקרא עלין: מאי היא. מאי הגאה איכה: מה נשפטה כנפלו. שהוקמה מורה ללית: שהסתכל דומה ליט. שהלוינו מן היט הוא עולה אחת לשנעים שנהי' ומראית דמו דומה ליט ויס אלו רלוועה שדומה לרקיע ורקיע לפסיר ופסיר לכסא הכבוד דמתיב' ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר והוא כעלם השמים אלמא שמים דומין לפסיר ופסיר הוא ככסף הכבוד דמתיב כמראה ארץ ספיר דמות כסף וכשהקנ"ה מסתכל בכסף הכבוד שלו מוכן כמנוח' זו שהיא כנגד כל הארץ והכבוד. הנאלל. והכול קשה הוא לעשות משונה: ככפרספת. ערמיי"ח: לא מרכנס. לפי שאין אחס מרכין עממס אלף ממשעין לפיך חשק כנס כי אחס המעט ממעטין עממס כעניה: נמרוד. מלך גדור הפלגה היה ולך נקרא שמו לומר דהמורד שהמירד כל העולם נמלכותו על הקנ"ה: מוטז אליהם יפכסי. שנהג' מ' שעה רקיעו של נחשת ועלה ישב עליה: הולה ארץ. על זכות אותן שמשני ללית: כנולס עלמו. סוגר את פיו ודומה לו כבכרותו (דף טז) פיו זלוס ורגליו מנוולמות: ומחסס. מי שנדרס תחת הכל הוא זרועות עולס: האמנס אלו. אומנות יפה היא האילוס אל זקן דהיינו דברי מורה איתו מדכין: משימס. כמישור ארץ חלקה שנותן לידם: כעפר עיר הגדת. קס"ד ברימ:

בב א מ"י פ"ח מהלכות שופר הלכה ג ועין מהלכות זמית ובמית כותב פתח עשין מד טו"ש"א ל"ח סי' תפ"ח פ"ח ג: כב ב מ"י פ"ח מהלכות זלוג הלכה ה ועין מהלכות זמית ובמית כותב פתח עשין מד טו"ש"א ל"ח סימן תרמ"ט ס"ג:

גזיר הש"ס

ג"מ. פ"ח. עין ש"ו כמותם פי' מלוכות גב טו כג ובל"מ: ש:

הנהרות הב"ה

(ה) ת"ס ד"ה התעלה וסי' ואלף תפליג בסגול עבודת כוכבים טפיה:

צעוי רש"י

טורמיי"א (טורמיי"א). אמוכה.

שיטה מקובצת

(ה) ורבא אמר א"ר בעפר שריפתה נמי מותר:

רכינו גרוסום

כאמרינן ז' ודי קופס תוקבט טעל ב' החיים ספקלת כל הטיס סכביין לטחין. וביתי תולה ארץ על בלימה כלומר דבר שהוא סכין שבלוה עצמו כלומר ששוקק היל' משרים השפס בני אדם כלומר לעין מורה שהיא משרים השפס צורה שלא הנישו דעתם לילה. אלא לעפר עפרה כי קרקע ששורפת עיר הגדת עליה יצא זה שבתחר תלישה כלומר שאינו חסוב עיר הגדת: ורבא אמר מצוה לא ליהנות ניהור. כלומר לא חיפס העספר עפרה ככסין אלא מפרת משם ככסין אלא מפרת משם ככסין דמנוה אין חסוב הגוא. ויפך רבנא וקאמר לה לוא השפס כלומר הא שפעת דרבא. לולב ושופר שיורא בעין כלומר לולב בעין ר"י טפחים ושופר כדי שיאזינו ויראו וספר לכאן וספח לכאן

מוסר רש"י

אם מחוט ועד שרוך נעל. שבהית עממו של הגול (טוהס"ג). לוחט של תבלת כנגד מחוט. ורוועה של פטילין כנגד שרוך דהיינו רוועה של בשלמא רצועה של פטילין. קיטול שגר הוא לחות הגאה כמעט וסי' (טוהס"ג). אלו תפילין שבראש. שמתו כנס רוב השם ש"ן דלית ונמתו לה. ועי' ד"ה טע"ר שהכונה לתפילין של הקנ"ה. אלא חוט של תבלת מאי היא. מאי הגאה איכה (טוהס"ג). מה נשתנה תבלת שרוקיה הכוונ ללית (טוהס"ג) שידו

והתניא תקע א"ר יצא נש"א כ"א יצא. ה"ל לאחתי ממתי' ללובג הגזול (סוכה דף כט): של אשרה ושל עיר הנדחה פסול אלא ניהא ליה ולגזל הך דיימא דקמני בה שופר ולגזל ואל"ת ובפרק רלוועה ז' (כ"ה) דף קכח. אמר ר' רב שופר של עבודת כוכבים לא יתקע בו ואס תקע בו יאל וכן כפי' מלות חליצה (יבמות דף ק"ג): אמר רבא הצוללת כשנעל של עבודת כוכבים חליצתה כשרה ולא אמרינן דמכתת שעוריה וי"ל דהכא עבודת כוכבים של ישראל דאין לה ביטול אלא דעוד כוכבים דיש לה ביטול לא מכתת שעוריה ויהי עבודת כוכבים פרק זלוג הגזול (סוכה דף ל"א): אהא דאמר רבא לולב של עבודת כוכבים אס נעל יאל ופירך מממתינן דלובג של אשרה פסול ומשני באשרה דמשה ואל"ת עבודת כוכבים דעובד כוכבים ממי אגנהה היא דישאל דאמא דברק כל הללמיס (ש"ו דף כ"ג) גזירה דלמא מגזיה לה והדר מבטל לה וי"ל כגון שהגזירה השופר והסגול על מנת שלא לקנותו דהא תנן כנענעל שאין שלו חליצתה כשרה ולולב איירי כ"י"ט שני יבטוקיה היה מזי' לגמרי מתמתינן כ"י"ט רשון ולא היה נקיים לאוקמה כ"י"ט דמשה אלא משום דקמני אשרה דומיא דעיר הנדחת דאפי' כ"י"ט השני ור"י מפרש דכולהו עבודת כוכבים דעובד כוכבים וכאן קודם ביטול והתס לאחר ביטול ולאחר ביטול נמי לכתחלה לא ביטול ולא יתקע ובפרק מלות חליצה (יבמות ק"ג): דמפליג בין סגול של עבודת כוכבים לסגול של תקרונת עבודת כוכבים דאין לו ביטול ולא מפליג בין אחר ביטול לקודם ביטול ויש לומר מילתא אגב אורחיה קא משמע לן דתקרונת עבודת כוכבים אינה נעלה עולמית והוא דרלוועה כ"ד קשה טפי דמפליג התס רבא בין שופר של עבודת כוכבים לל של עיר הנדחת דכשל עבודת כוכבים גופיה היה יכול לתקן לפירוש רבינו תוס' בין אחר ביטול לקודם ביטול ומיהו על כרחך נקיים לאוקמה לאחר ביטול דכרי ר"י מפרסם דגריסי רב יהודה דלי קודם ביטול

הא רב יהודה א"ת ליה התס דכשופר של עיר הנדחת לא יאל משום דמנות ליהנות ותנו אף נראה דרע' גרסינן ולא רב יהודה דהא מפרש התס דכשופר של עיר הנדחת לא יאל משום דמנות ליהנות ויתנו: הדרן עלך כסוי הדם

הקניה למחר' זו (מנחות טו). שתכלת דומה ליט. שנעשו בו נטיס לישאל (טוהס"ג) ורקיע לכסא הכבוד. ומתם הסגול מוכי' הוישג על כסף. ועוד נאה לישאל סיהא דמות כסף עליהם. שנאמר ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר והוא כעלם השמים אלמא שמים דומין לפסיר ופסיר הוא ככסף הכבוד דמתיב כמראה ארץ ספיר דמות כסף וכשהקנ"ה מסתכל בכסף הכבוד שלו מוכן כמנוח' זו שהיא כנגד כל הארץ והכבוד. הנאלל. והכול קשה הוא לעשות משונה: ככפרספת. ערמיי"ח: לא מרכנס. לפי שאין אחס מרכין עממס אלף ממשעין לפיך חשק כנס כי אחס המעט ממעטין עממס כעניה: נמרוד. מלך גדור הפלגה היה ולך נקרא שמו לומר דהמורד שהמירד כל העולם נמלכותו על הקנ"ה: מוטז אליהם יפכסי. שנהג' מ' שעה רקיעו של נחשת ועלה ישב עליה: הולה ארץ. על זכות אותן שמשני ללית: כנולס עלמו. סוגר את פיו ודומה לו כבכרותו (דף טז) פיו זלוס ורגליו מנוולמות: ומחסס. מי שנדרס תחת הכל הוא זרועות עולס: האמנס אלו. אומנות יפה היא האילוס אל זקן דהיינו דברי מורה איתו מדכין: משימס. כמישור ארץ חלקה שנותן לידם: כעפר עיר הגדת. קס"ד ברימ:

הא רב יהודה א"ת ליה התס דכשופר של עיר הנדחת לא יאל משום דמנות ליהנות ותנו אף נראה דרע' גרסינן ולא רב יהודה דהא מפרש התס דכשופר של עיר הנדחת לא יאל משום דמנות ליהנות ויתנו: הדרן עלך כסוי הדם

הקניה למחר' זו (מנחות טו). שתכלת דומה ליט. שנעשו בו נטיס לישאל (טוהס"ג) ורקיע לכסא הכבוד. ומתם הסגול מוכי' הוישג על כסף. ועוד נאה לישאל סיהא דמות כסף עליהם. שנאמר ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר והוא כעלם השמים אלמא שמים דומין לפסיר ופסיר הוא ככסף הכבוד דמתיב כמראה ארץ ספיר דמות כסף וכשהקנ"ה מסתכל בכסף הכבוד שלו מוכן כמנוח' זו שהיא כנגד כל הארץ והכבוד. הנאלל. והכול קשה הוא לעשות משונה: ככפרספת. ערמיי"ח: לא מרכנס. לפי שאין אחס מרכין עממס אלף ממשעין לפיך חשק כנס כי אחס המעט ממעטין עממס כעניה: נמרוד. מלך גדור הפלגה היה ולך נקרא שמו לומר דהמורד שהמירד כל העולם נמלכותו על הקנ"ה: מוטז אליהם יפכסי. שנהג' מ' שעה רקיעו של נחשת ועלה ישב עליה: הולה ארץ. על זכות אותן שמשני ללית: כנולס עלמו. סוגר את פיו ודומה לו כבכרותו (דף טז) פיו זלוס ורגליו מנוולמות: ומחסס. מי שנדרס תחת הכל הוא זרועות עולס: האמנס אלו. אומנות יפה היא האילוס אל זקן דהיינו דברי מורה איתו מדכין: משימס. כמישור ארץ חלקה שנותן לידם: כעפר עיר הגדת. קס"ד ברימ:

הקניה למחר' זו (מנחות טו). שתכלת דומה ליט. שנעשו בו נטיס לישאל (טוהס"ג) ורקיע לכסא הכבוד. ומתם הסגול מוכי' הוישג על כסף. ועוד נאה לישאל סיהא דמות כסף עליהם. שנאמר ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר והוא כעלם השמים אלמא שמים דומין לפסיר ופסיר הוא ככסף הכבוד דמתיב כמראה ארץ ספיר דמות כסף וכשהקנ"ה מסתכל בכסף הכבוד שלו מוכן כמנוח' זו שהיא כנגד כל הארץ והכבוד. הנאלל. והכול קשה הוא לעשות משונה: ככפרספת. ערמיי"ח: לא מרכנס. לפי שאין אחס מרכין עממס אלף ממשעין לפיך חשק כנס כי אחס המעט ממעטין עממס כעניה: נמרוד. מלך גדור הפלגה היה ולך נקרא שמו לומר דהמורד שהמירד כל העולם נמלכותו על הקנ"ה: מוטז אליהם יפכסי. שנהג' מ' שעה רקיעו של נחשת ועלה ישב עליה: הולה ארץ. על זכות אותן שמשני ללית: כנולס עלמו. סוגר את פיו ודומה לו כבכרותו (דף טז) פיו זלוס ורגליו מנוולמות: ומחסס. מי שנדרס תחת הכל הוא זרועות עולס: האמנס אלו. אומנות יפה היא האילוס אל זקן דהיינו דברי מורה איתו מדכין: משימס. כמישור ארץ חלקה שנותן לידם: כעפר עיר הגדת. קס"ד ברימ: